

begrundelse, der gælder for alle myndigheder i den offentlige forvaltning.

f. Klagevejledning

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 7 om klagevejledning er udarbejdet på grundlag af indstillingen herom i *Betænkning om begrundelse af forvaltningsafgørelser og administrativ rekurs m.v.* (nr. 657/1972), der er afgivet af et udvalg under justitsministeriet.

Begrundelsesudvalget blev oprindeligt nedsat alene med den opgave at overveje, om der burde fastsættes almindelige regler for, i hvilket omfang og i hvilken form forvaltningens afgørelser skal være ledsaget af begrundelse, samt i bekræftende fald at udarbejde udkast til sådanne regler. Udvalgets kommissorium blev imidlertid senere udvidet til bl.a. at omfatte forskellige spørgsmål vedrørende den administrative rekurs, dvs. adgangen til at påklage en administrativ afgørelse til overordnet forvaltningsmyndighed.

Begrundelsesudvalgets betænkning behandler i afsnit III om administrativ rekurs forskellige spørgsmål i forbindelse med den gældende almindelige adgang for den, der er part i en sag, til at indbringe en underordnet forvaltningsmyndigheds afgørelse for en overordnet myndighed til efterprøvelse.

Udvalget pegede som anført ovenfor under pkt. 4 i betænkningen indledningsvis på nogle udviklingslinier i lovgivningen og reformovervejelser, som efter udvalgets opfattelse vil gøre det nødvendigt at foretage dybtgående overvejelser af, i hvilket omfang og under hvilke former den administrative klageadgang fremtidig bør udøves. Under disse omstændigheder valgte udvalget at begrænse sine overvejelser til nogle fælles problemstillinger, hvorom der efter udvalgets skøn i den givne situation overhovedet kunne være tale om fastsættelse af almindelige regler (side 52).

Udvalgets overvejelser vedrørende disse spørgsmål (side 52-71) munder på to punkter ud i forslag om ændring af den hidtil gældende retstilstand. Udvalget foreslår således, at det i et cirkulære pålægges forvaltningsmyndighederne, når der træffes afgørelser, der kan påklages til en anden forvaltningsmyndighed, da at lade afgørelsen ledsage af oplysninger om den bestående klageadgang, om eventuelle klagefrister, om klageinstans og om fremgangsmåden ved indgivelse af klage (side 52-60). Efter udvalgets opfattelse er der ikke et tilsvarende behov for at pålægge forvaltningsmyndighederne en almindelig forpligtelse til at give vejled-

ning om adgangen til at indbringe truffene afgørelser for domstolene, men udvalget foreslår, at der udsendes et cirkulære om, at sådan oplysning skal gives, hvor der gælder særlige frister for sagsanlæg (side 61 f.).

I betænkningens afsnit IV (side 72 f.) om fristbestemmelser i den administrative rekurs behandles spørgsmålet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte bestemte tidsfrister for administrative klageinstansers behandling af konkrete klagesager, eller regler om, at klageinstansen, dersom en konkret klagesag ikke er færdigbehandlet inden en vis frist, skal meddele klageren grunden hertil. Udvalget kan ikke anbefale, at der gennemføres sådanne bestemmelser. Udvalget henviser herved navnlig til, at folketingets ombudsmand i sin praksis har fastsat en række standarder for, hvor lang tid den administrative sagsbehandling må vare på forskellige områder, og hvornår der bør gives en part meddelelse om eventuelle forsinkelser. Denne ordning giver efter udvalgets opfattelse mulighed for en langt smidigere bedømmelse af disse forhold end en almindelig fristbestemmelse.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets opfattelse. Spørgsmålet om sagsbehandlingstid og om myndighedernes pligt til at underrette parterne vil blive taget op i den almindelige vejledning om forvaltningsretlige spørgsmål, som justitsministeriet vil udarbejde i tilknytning til loven.

g. Tavshedspligt m.v.

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 8 om tavshedspligt m.v. er udarbejdet med udgangspunkt i Betænkningen om tavshedspligt (nr. 998/1984) og straffelovrådets udtalelse af 13. maj 1985 om straffelovens regler om krænkelse af tavshedspligt. Udtalelsen fra straffelovrådet er optrykt som bilag til det samtidigt hermed fremsatte forslag til ændring af straffelovens regler om tavshedspligt.

Ud over nogle ændringer af straffelovens regler om tavshedspligt foreslog tavshedspligtsudvalget, at der i en generel forvaltningslov fastsættes bestemmelser om tavshedspligt og om udveksling af oplysninger mellem myndigheder.

Med hensyn til spørgsmålet om tavshedspligt foreslog udvalgets flertal (hele udvalget med undtagelse af 1 medlem) efter en gennemgang af de gældende regler om tavshedspligt, at det i forvaltningsloven præciseres, at alle i den offentlige forvaltning umiddelbart er omfattet af tavshedspligten for personer i offentlig tjeneste eller hverv efter straffelovens § 152. Flertallet foreslog endvidere, at